

Ս ա ո Ր ա զ ր ու թ ի շ ի ն ն ի թ ի Գ Է ո ղ Գ Բ ա զ ր ա
ն ի ն յ յ, Յ ա կ ու Ր Մ ի ղ ր տ չ ա ն, Ս ա ղ ր ի ս Ա լ ա ղ
Ս ա ղ ր ի ս Ա ղ ա ճ ա ն, Ա լ ա տ ր ս Ա թ ր ս ո ղ ո ճ ա ն,
զ ա Ր Է Թ Մ ա ն ու կ ա ն, Պ ա ղ ի կ Յ ա ր ու թ ի շ ի
Օ ճ ա ն Ն Է ս Մ ա թ ր ս ն ա ն, Բ ա ղ ղ ա ս ս ար Մ ն ա ղ

Մի ժամանակ Աւստրիական կայսերութիւն
երեւում էր զօրեղ մի պետութիւն: 186
Թւին Պրուսիայի հետ պատերազմից յետո՛ւ

խաղի առջև «Ժիվե» (կեցցե) կանգնելով, յետո՛ւ ուղղվեցաւ դէպի այն հիւրանոցը, որտեղ ինչե՛ր էր օրիորդ Մարիամն: Անվերջանալի կեց-
ցնէտիլից յետոյ, հասարակութեան միջից ն-
անձն ծառ ստեց ի պատիւ օրիորդ հիւր-
սուհո՛ւ: Ա՛յլերջապէս և ինքն օրիորդը, դուր-
գալով հիւրանոցի բալկօնը, պատասխանե-
ամբողջին այն ծառով, որի մէջ յայտնաց ի
համարական զգացմունքները դէպի պալատի

Ապրիլի 14-ին

Նորերևույթ առիթ ունենցանք կարողալու հայերէն
մէ շոր գրեթէ «հարեկամութեան զոհեր» վերնա-
գրով, թարգմանութիւն զերմաներէնից Նիկողա-
յոսի լալայեան: Զնեք կարող թագցնել մեր ան-
կեղծ ուրախութիւնը, տեսնելով որ մեր երիտա-
սարկը ուսանողութեան մէջ դեռ անսանձինք, որք
սակալեան ուսանողութեան միջոցին, երբ նոցա
ժամանակը սող է չափած, նուիրումն իւրեանց

